

Barcelona no aconsegueix reduir els grafitis en façanes i espais públics

■ L'Ajuntament incorporarà els edificis catalogats en la contracta de neteja de pintades

LUIS BENVENUTY / ÓSCAR MUÑOZ
ANA JIMÉNEZ (FOTOS)
Barcelona

Fa unes setmanes, en una de les façanes del palau del Lloctinent –la seu de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, dependent del Ministeri de Cultura–, la que dona a la plaça de Sant Iu, al costat de la catedral, al freqüentat barri Gòtic, hi va aparèixer una pintada vistosa. Algú va gargotejar sobre les pedres, que tenen inscripcions hebrees, ja que les parets d'aquest edifici del segle XVI es van alçar amb materials procedents del cementiri jueu de Montjuïc. Aquest detall ha molestat alguns visitants –l'enclavament

LA FACTURA

Des del 2006 es dediquen entre 3,4 i 4 milions l'any a netejar aquests elements

és molt a prop de l'antic call, lloc d'atracció de turistes jueus–, que han vist en aquesta pintada una acció antisemita. Però la realitat és una altra...

La pintada és realment un gargot, el que en el món del grafiti es coneix com a *tag*, una mena de firma que es traça ràpidament i que en aquest cas cobra la forma del rostre d'en Moe, el taverner de la sèrie televisiva *The Simpsons*. El seu autor, que també es fa dir Moe, es va enfil·lar pels enreixats de dues finestres per deixar la seva marca. El gran precursor del que es coneix com a *logo art*, el Xupet Negre, ja

Mur 'signat'. A les parets de la plaça Sant Iu del palau del Lloctinent hi ha un *tag* que ha generat polèmica

s'acosta als 50. Però el més probable és que Moe sigui molt més jove.

“Tradicionalment la majoria respectava esglésies, cementiris, monuments i cotxes privats –explica Marc García, de Rebobinar, entitat que gestiona espais en què

els amics de l'aerosol poden pintar legalment–. Però les xarxes socials van canviar les maneres de les noves generacions. Ara el més important és aconseguir *m'agrada* i cors. L'obra perd valor. El que importa és l'acció. Com més vistós sigui el

video o la foto, millor. A més, les obres dels referents del *logo art*, com el Xupet, el Pez i Konair, sempre són originals. Aquest, en canvi, recorre a un personatge televisiu”. Moe acumula 960 seguidors a Instagram. “Embruto i pinto on em

dona la gana”, diu al seu perfil.

Els serveis d'una contracta municipal específica s'encarreguen d'esborrar tota mena de pintades en façanes i paviments. Ara bé, hi

CONTINUA A LA PÀGINA SEGUENT >>

LES PINTADES CASTIGUEN EDIFICIS PROTEGITS

“Ara l’important és aconseguir molts ‘m’agrada”

Pintades en una de les façanes de la Reial Acadèmia de Medicina, al complex de l'antic hospital de la Santa Creu

>> VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

ha algunes excepcions, entre les quals els edificis catalogats, escultures i monuments, per als quals són preceptius una memòria de la intervenció i un informe previ de Patrimoni, a més dels sòls considerats històrics. Aquesta obligació recau en la propietat de l'immoble.

El futur contracte per a la neteja de pintades –l'actual venç aquest any– inclourà els immobles catalogats, atès que s'ha detectat que actualment aquests edificis no els netegen ni els propietaris ni cap servei públic, segons informen fonts municipals. Només s'arreglen si el propietari és l'Ajuntament. D'aquests edificis se n'en-

I l'amor no és eximent

■ La infracció és la mateixa tot i que amagui els millors sentiments. Va passar el 2013. L'Ajuntament de Barcelona va fer públic que havia denunciat de manera penal i administrativa sis joves per haver escrit missatges afectuosos d'amor a les muralles del castell de Montjuïc. Per bé que hi ha diferències d'opinions ciutadanes sobre el valor d'aquest equipament, el cas és que es tracta, com va subratllar el Consistori, “d'un monument

històric i artístic d'especial protecció”. I la veritat és que els joves no van fer les pintades amb un guix... De tota manera, la sanció va ser de 2.250 euros, s'hi va haver de sumar la reparació dels danys i podria haver estat molt pitjor (per als joves). Va ser una infracció molt greu, i l'ordenança de civisme preveu multes d'entre 1.500 i 3.000 euros. Per a la resta de grafitis corresponen, segons la gravetat i reincidència, de 750 a 1.500 euros.

El castell de Montjuïc, pintat

carrega el departament de Patrimoni, que té un contracte de conservació i manteniment.

Un altre immoble històric de Ciutat Vella, en aquest cas del Raval, el recinte de l'antic hospital de la Santa Creu, construït entre els segles XV i XIX, principalment de propietat municipal, per bé que la Generalitat també hi té responsabilitat –acull la Biblioteca de Catalunya i l'Institut d'Estudis Catalans, entre altres organismes–, és ple de grafitis. I és que aquest districte és, en realitat, un territori conquerit. Ho entenen així els mateixos grafiters. Amb un passeig n'hi ha prou per constatar-ho. El fet és que aquests carrers van ser durant molts anys, fins a mitjans de la dècada passada, una de les meques mundials de l'art urbà. Artistes de Nova York que ja no trobaven forats al metro saltaven l'oceà per pintar als murs de les Drassanes. La permissivitat i la tolerància eren molt altes.

AGAFATS IN FRAGRANTI

L'any passat els agents de la Guàrdia Urbana van enxampar un grafitier cada dia

Fins que la saturació es va fer insostenible i l'Ajuntament es va dotar d'una ordenança de civisme el 2006. Llavors Barcelona va declarar la guerra a les pintades. Des d'aquelles dates la despesa anual per esborrar-les oscil·la entre els 3,4 i els 4 milions d'euros. Es tracta d'una xifra que es cronifica any rere any. El 2018 es van dedicar 3,9 milions –la quantitat inclou la retirada de cartells no autoritzats–, repartits en 170.115 actuacions, sobre una superfície de 316.215 m². Així mateix, la Guàrdia Urbana va posar 347 denúncies. Per tant, va enxampar un grafitier cada dia.

De dilluns a dissabte cada dia surten al carrer vuit detectors i 56 operaris organitzats en 30 equips per dur a terme les tasques de neteja. Quan les pintades o cartells són ofensius s'eliminen en un màxim de 24 hores, assegura l'Ajuntament. Les intervencions sol·licitades pels cossos policials i institucions són preferents. En qualsevol cas, asseguren des del govern de la ciutat, els departaments de Neteja i de Patrimoni es posen d'acord per entendre les actuacions necessàries als edificis catalogats de propietat municipal. Els afers burocràtics, insisteixen, no deixen fora cap immoble d'aquesta mena. ●